

Nr 250.

Av herr **Gardell m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 100, med förslag till lag om allmänna vägar på landet.

Genom ett bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 100 med förslag till lag om allmänna vägar på landet skulle vårt nu rådande vägväsen helt omläggas. Utan att skapa någon egentlig garanti för en avsevärd förbättring av vägväsendet kommer ett ordnande av detta i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag att medföra en avsevärd fördyring av vägunderhållet och därtill åtskilliga andra olägenheter. Bestämmelserna om upprättande av körlag innebära en dylik olägenhet, som särskilt starkt kan komma att göra sig gällande genom föreskrifterna om den solidariska ansvarigheten körlagets medlemmar emellan. I händelse av en tredskande körlagsmedlems insolvens skulle stora och oberäknliga utgifter kunna tillskyndas körlagets övriga medlemmar. Men särskilt synas de i 5 kap. § 6 föreslagna bestämmelserna om hjulringsbredd på arbetsåkdon vara i behov av en revision. I praktiken torde det visa sig omöjligt att på sätt som föreslagits anpassa hjulringsbredden efter belastningen. En strikt tillämpning av dessa bestämmelser skulle med största sannolikhet göra varje fordonsägare till en lagbrytare. Därtill kommer emellertid även att man inom åtskilliga län redan inrättat sig efter resp. länsstyrelsers med stöd av lagen den 28 juni 1907 utfärdade föreskrifter om viss bredd på hjulring. Nämnda lag fastställde minimibredden till 7 cm. Ej utan stora kostnader skulle en övergång kunna ske till den av Kungl. Maj:t föreslagna minimibredden av 8 cm. Bland de län, i vilka en bredd å hjulring av 7 cm. allmänt införts, märkes Gottlands län. Genom en länskungörelse av 6 december 1915 förordnades nämligen här, »att bredden av hjulringarna å tvåspända arbetsåkdon, som användes å allmän

väg å länets landsbygd, med undantag dock för Fårö socken, icke må understiga 7 centimeter».

Inom detta län skulle ett införande av de av Kungl. Maj:t föreslagna bestämmelserna i detta avseende vara synnerligen ovälkommet, särskilt som det med anledning av länsstyrelsens ovan berörda kungörelse anskaffade hjulmaterialet varit i bruk så kort tid, att ett utbyte måste vålla kännbara förluster.

På denna punkt i Kungl. Maj:ts proposition måste sålunda bestämda krav på en ändring framställas. Lämpligast synes vara, att det helt lämnas i länsstyrelsernas hand att med stöd av dessas kännedom om de lokala förhållandena utfärda föreskrifter om viss bredd å hjulring.

Med stöd av det anförda hemställs, att, i händelse Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om allmänna vägar på landet vinner riksdagens bifall, sådana ändringar av denna måtte vidtagas,

att den befogenhet, som genom lagen den 28 juni 1907 tillerkänts länsstyrelse att utfärda föreskrift rörande visst mått, som bredden av hjulring å arbetsåtkdon ej må understiga, kommer att bibehållas eller i varje fall länsstyrelsen i Gotlands län även i fortsättningen må äga rätt därtill.

Stockholm den 22 mars 1922.

Th. Gardell.

Hugo Karlström,
Lummelunda.

Th. Hansén.
